

דפנה ודן כנר בחתונתם (1976)
"חלום של כל אמא!"

והוא מחייך. זה עוד דבר שלומדים, כשחיים עם המלאכים האלה!"
"ואיך חיייהנישואין שלכם בכלל?"
דפנה: "לפני שנה היה סיפור עם מיירי. אני מקווה שהיא נרגעה היום."

רחל המרחלת שאלה את דפנה לפני תישעה חודשים על השמועות על המינות, שהגיעו גם לאוזניה, וביקשה להיענות מתי חזרה מטיפול בכיית החולים הדסה. השיבה דפנה: "איה"

..ועל כל זה אתה תשלם בריבית דריבית (ולאו דווקא במונחים של כסף). על כל השמועות שעשית, במעשי האוון והאיוולת שלך!"

נראה שרני פגע בה מאוד, אבל זה היה לפני שנה, והיום הנישואין שלנו יציבים!"

מיכתב ממעריצה

מיירי טל, היום בת 27, היא בלונדרית בעלת עיניים כחולות. היא ילידת-הארץ, והתחנכה בקיבוץ חצרים בנגב. היא למדה בבית-ספר תיכון ברעננה. שירתה בבסיס חיל-האוויר בשארם אל-שייח'. אחרי שרותה הצבאי נסעה לפאריס. למדה פסיכולוגיה וסיפרות במשך שלוש שנים, ואז שבה לארץ.

הקשר בין מיירי לדן כנר התחיל כאשר כתבה לו מיכתב-הערצה. הוא ענה לה, הם נפגשו בבית המלון הילטון בתל-אביב, והרומאן ביניהם פרח.

הדסה ואיה מכות? אני יודעת שכל חודש מספרים על מכות שהולכות אצלנו בבית.

"זה נכון שלפני שש שנים דן היכה אותי, ואני הגשתי תלונה נגדו, אבל מאז עברו הרבה שנים, והוא אינו מכה אותי עוד. כל זה לא משנה לאנשים, והם ממשיכים לרבר."

"הנה לפני יומיים, הלכתי לבקר בחברה ונפלת במדרגות של הרירה שלה. החליטו שרני היכה אותי שוב, ושאתי מאושפות."
"זאת אומרת שפעם אחרונה שהת' לונגת במישטרה היתה לפני שש שנים?"

דפנה: "כן, ואני רוצה להגיד לך שאפילו אם יהיו שוב מכות, אני לא אלך להתלונן במישטרה. את לא יכולה לתאר לך איך השוטרים מעריצים את המכוכבים של הטלוויזיה! אם הם יעצרו מישהו, זה יהיה אותי. את דן כנר הם מעריצים, כי הוא מופיע על המיקרופון במישטרת ירושלים."

בירושלים. אחר פגישתנו היתה לך פגישה עסקית במצודת זאב. ואם אכן, כדברך, לא היו דברים מעולם. הסיפור הנ"ל הוא פרידמינוני, ואולי אתה לא השתמשת נגדי באלמות. לא כל שכן אף לא תקפת אותי על רקע מיני. מרוע, אם כן, באת להתנצל לפניי על מה שעוללת לי יום לאחר המיקרה? להוכיח, היה זה ביום אחרי שהתקשרתי עם דפנה ועם אמך וסיפרתי להן, מוועזות עד עימקי נשמתי, את אשר התרחש ממש. חושבני שגרמת לי עוול ועוגמת נפש רי והותר ואף הגרשת את הסאה. יתרה מזאת, **אני בזה לך, עלוב!** **נפש שכמותך,** על שאין בך מידה של התחשבות, הגינות ויראת-כבוד כלפי אמך, אשתך ובנותיך. משום שבי חרת לפעול בדרכים גלוזות, היינו להתחמק מאחריות ומעונש על כל מעלליך, ולהכחיש מכל וכל, ובכך לגרום נזק לתדמיתך הציבורית ולמש"פחתך, כתוצאה מהצעדים שיינקטו נגדך.

הואיל ולא ניתן היה להגיע עימך לידי הידברות כמצופה מ"בן-תורת", ומכיוון שכל אימת שאני מתקשרת איתך אתה טורק לי את השפופרת בתואנה שאינך מכירני, כמו כן לא התייחסת ברצינות ובכבוד-ראש למיכתבו של פרקליטי ואף לא הופעת לישיבה שנקבעה ל-19 באפריל בנוכחות עורך-דיןך, יש ככונותי לנקוט נגדך צעדים חולמים, כדי להענישך על התנהגותך המחפירה והשפלה.

חוששתי שהתוצאות שעוללות לי צמחו כתוצאה מצעדים אלה תהיינה עבורך הרסניות.

נ.ב. האם עורך-דין אבירם לא הופיע לפגישה שהיתה אמורה להיערך ב-19 באפריל, משום שהוא באמת היה חולה, או משום שהתחלה? ועל כל זה אתה תשלם בריבית דריבית (ולאו דווקא במונחים של כסף) על כל השמועות שעשית במעשי האוון והאיוולת שלך. **עד כאן מיכתבה של מיירי טל.** כמיכתבה למערכת העולם הזה עוד הוסיפה פרטים כהנה וכנהגה.

"לחיות עם מלאך"

דן כנר ודפנה ווב נפגשו לפני 10 שנים, והתפתח ביניהם רומאן כמו בסדרת-טלוויזיה אמריקאית.

הוא: אז בן 30 קריין מצליח ומוכשר, שנבחר כמה פעמים כ"חביב-המסך" וכ"כוכב-המסך-הקטן", בעל תואר אקדמי בספרות ובהוראה, בעל דירה ומכונית, חלומן של אמהות יהודיות רבות. דן הוא בנו של המחנך התל-אביבי הוותיק, הר"ר ישראל צבי

האמת במערומה תצא לאור, וסופו של הצדק לנצח.

הציבור אומנם שבוי בתדמיתך הסכרנית ו"בקסמך", אך לא יהיה זה קשה להוים את תדמיתך השיקרית והמלוקקת ולהוכיח קבל עם ועולם ש"קיסמך האיש" הינו מיקס-שווא. יתכן ואז תבין שלהיות מפורסם זוהי פרווילגיה מאוד מפקפקת.

אינני פסיכיאטר, ואין זה מתפקירי לקבוע אם אתה חולה-נפש, סכיופרינהנה שטות בבני-אדם, היינו להעמיד פני-מלאך שכולו נופת-צופים מכחוץ ולהתנהג כשטן בבית. להיות שחקן מעולה ונבל מיקצועי.

בדבר אחד בטוחה אני: היה כדאי שתלך להיבדק אצל פסיכיאטר בהקדם האפשרי. ג'והן צריידן אמר: יש ודאי תענוג גנוז בשיגעון, שכן רק משוגעים יודעים להפיקו". כמדומני התענוג שלך הוא לשטות בבני-אדם, ובציבור כולו.

כל אדם ברדעת, בעל שכל ישר והגיון נריא, שהיה מקשיב לטיעוניך ולתירוציך העלובים, היה מסיק שמדובר באדם בעל מוח חולני ומעוות. כאשר להוכחות לגבי טיב הקשרים בינינו, אני שומרת אותן לעצמי לשעת-הכושר, והאמן לי שהשעה היעודה תגיע. כווראי נשמטה מוזכרונו הסלקטיווי העובדה שבמשך לילה שלם (לא כל-כך תמים) לנת עימי כמלוץ בנתניה. את זאת לא תוכל להכחיש, משום שהיו עדים, וישנן הוכחות כתובות. תמהני מה יהיה תירוץך לפני אשתך לעוברת הימצאר תנו יחדיו במשך לילה שלם, ולילות

כנר בתפקיד חביב המסך

מיירי טל פסיכולוגיה בפאריס

רבים אחרים. אתה מסוגל לומר לדפנה שהיה זה לילה תמים, שבו קראת לי פרק מתוך תהילים, לארזני, לא כן?

"עלוב-נפש שכמותך!"

יצד תסביר למישטרה או לכל גורם אחר, המורגם שכמותך, את העובדה שאוכל לתאר את ביתה של אמך, וזו היא, כירוע, הוכחה נסיכתית לעובדה שהתעלסנו באהבים בדירתה של אמך! שהרי אמך מעולם לא אייחה אותי בביתה, ועד כמה שזכור לי, מעולם לא פרצתי לביתה. להוכיחך, היה זה ביום שרפנה היתה בטיסה, ואילו אמך שמרה על בנותיך

בדרך שרק פחדנים ומוגילב היו בוחרים בה, ררך ההתחמקות וההתכחשות לי והתנערות מחובה ומאחריות מוסרית כלפיי.

ישנם שני אנשים בעולם אשר אינך יכול להתכחש לפניהם לדברים שעוללת לי, אינך יכול לשקר לי ואינך יכול לשקר לעצמך, **ובעיקר למצפונך**. שופט אמריקאי דגול אמר פעם, ש"מצפוננו של האשם לעולם אינו מוכה אותו".

אולם החמור מכל הוא שאפילו עם בני מישפחתך, לרבות אשתך, אינך מסוגל להיות כן, ישר וגלוי-לב. כולך שקר, כזב וזיוף! יבוא יום והתרמית ששמה דן כנר תתגלה לציבור בכל כיעורה. כלומר,